

درآمد: به صاحب جمع: گله از بیماری و اظهار ارادت

پاکت:

دو طغرا کاغذیست که آقای صاحب جمع بتوسط بنده تقدیم کرده است

تصدقت شوم فردا صبح یکشنبه هم بنده در خدمت آنشخص میروم محض استحضار خاطر مبارک عرض شد [امضا خوانده نشد]

متن:

جناب مستطاب صاحبجمع

عزیزم انشاءالله سلامت هستید خیلی خوشوقت شدم که ملتزم در رکاب مبارک هستید سه هفته است که بستری شده بودم حمد خدا را دوروز است که قدری بهترم با این هوای ملعون اینجا گریپ هم علاوه شده لکن هر وزن شکر* که خطرناک نیست از جانب مختارالدوله چه خبری دارید یقین دارم در مراسلات خودتان خوشوقتی ندهید احوال پرسى و سلامت را مینمایید

همیشه از سلامت حالات خودتان خوشوقتم دارید اگر در عالم حسادتی برده باشم فقط بسعادت تان که بخدمت گذاری و زیارت خاکپای مبارک مسعود هستید.

دوست عزیزم البته داشتیم عتبه عالیه من مهجور را که این وقت فرصتی ندهید اگر البته از مجاری و زحمات اسف آسال و حیرت انگیز مطلع فرمائید

پانوشت: * وزن شاید واژه ای دیگر باشد.

مختارالدوله: ابوتراب خان کاشی از خاندان طباطبایی بیدگل بود. ابتدا لقب بنان الممالک داشت، در سال ۱۳۱۷ هـ.ق لقب بنان السلطنه گرفت. در دستگاه محمدعلی میرزا، منشی حضور و خازن صرف جیب بود و از نزدیکان ولیعهد به شمار می آمد. یخچال مختص آباد بیدگل به همت او بنا شد. در دوره سلطنت محمدعلی شاه، به لقب "مختارالدوله" ملقب شد و پس از تبعید شاه، همراه او به اروپا رفت و پس از مرگ شاه به ایران بازگشت و در ۸۲ سالگی درگذشت.